

Matt 13, 24-30 – in serie ‘Ontdekkende gelijkenissen’

Opw 464; votum/groet; LB 217; gebed; Ps 119, 39-40; lezen Matt 13, 24-30 / 36-43; kimo <https://www.dropbox.com/s/2zdc3bhkigvcbwr/2022.02.06%20kidsmoment%20-%20onkruid%20en%20graan.avi?dl=0>; preek; LB 765; levenswijding met Ef 5, 1-21; gebed; collecte; LB 422; zegen

Bergschenhoek 13.2.2022

Dia Wie van jullie heeft een tuin die er ook wel eens zo uitziet? Wij wel. Niet zo goed verzorgd. Er staan heus leuke plantjes of bloemetjes in, maar ook een hoop onkruid. Mooi om te zien? Nee, niet echt. Ik ken genoeg mensen bij wie dat anders is. Prachtige tuinen, mooie planten, bloemen, alle onkruid vakkundig verwijderd. Ja, dat is mooi en leuk om te laten zien aan je bezoek.

Maar zo’n tuin, dt is toch een beetje een raar gezicht. Onkruid wil je het liefst weg hebben uit je tuin. Want dat is mooi. Onkruid vreet ook nog eens de mooie plantjes op. Dus nog meer reden: weg ermee. En dat is nog maar een gewoon tuintje. Stel je voor dat je een kas hebt en die ligt er zo bij. Er groeien chrysanten, orchideeën, paprika’s of tomaten. Het is jouw business, jouw levensonderhoud. Maar overal in je kas knalt er onkruid er doorheen. En jij laat het lekker zo. Dan doe je toch iets niet goed als tuinder. En je snijdt jezelf lelijk in de vingers.

Daarom is dat verhaal van Jezus zo gek. In zijn verhaal ligt er een akker wél zo bij. Er zijn goede plantjes – graan om brood mee te bakken. Maar ook onkruid. Het groeit samen op. Ziet er niet zo mooi uit. Erger nog, gevaarlijk voor dat graan. Onkruid duwt de goeie plantjes weg. Maar Jezus, de landeigenaar, doet er niks aan. Ik bereidde deze preek voor met een kring. En een van de dingen die het meest opvielen was dit: Waarom laat Hij dat onkruid staan? Ook de vraag die in het filmpje wordt gesteld. Goede vraag. Laten we gaan kijken. Ik geef deze preek de volgende titel: *Bloeien tussen het onkruid*.

Goed zaad en onkruid groeien samen op **dia**

Balen is dat! Denk je je akker met goed zaad te hebben ingezaaid, je verwacht een mooi resultaat – en wat gebeurt er? Er komt een akker te liggen die vol staat met onkruid. Hoe kan dat nou? Jezus vertelt erover. Een landeigenaar zaait zijn akker in. Goed zaad. Graan. Over een tijd zal hij het kunnen oogsten. Tevreden gaat hij slapen. Maar dan, in de nacht,

komt er een vijand op de akker. Stiekem zaait hij onkruid. *Zizan* heet het in het Grieks. Dolik. Ik ken het niet, maar wat ik erover las: giftig onkruid. En heel vervelend, in het begin lijkt het erg op graan. Dus niet goed te onderscheiden van de pas ingezaaide graanplantjes. Wat je noemt een rotstreek.

Die landeigenaar is de Mensenzoon, legt Jezus later uit. Jezus zelf. De akker de wereld. En de vijand de duivel. De tegenstander van God. Bij iemand in de kring maakte het irritatie los: heb je hem weer, die ploert, het mooie kapot maken, laat ie oprotten. Maar dat gebeurt dus niet. Hij is er. En hij zaait zijn giftige plantjes. De zaadjes van het kwaad. En het komt op. Het groeit. In de wereld, bij mensen. Kwaadaardigheid, haat, onrecht, andermans leven verwoesten. Misselijkmakend. En daarnaast groeien ook de plantjes van liefde, ontzag voor God, trouw het goede willen doen. Goed zaad en onkruid groeien samen op. Niet zo mooi om te zien. En ook nog eens gevaarlijk voor het goede graan.

Zo is het met mijn koninkrijk, zegt Jezus. *'Het is met het koninkrijk van de hemel als met een man die goed zaad op zijn akker uitzaaide'*, zo begint de gelijkenis. Dus, bedoelt Jezus, die nieuwe wereld van God, dat koninkrijk dat met Mij werkelijkheid wordt, dat is een wereld waarin met goed en kwaad samen opgroeien. Dat zal een grote verrassing geweest zijn voor de mensen van toen. Gods koninkrijk? Dat is toch een zuivere wereld. Alleen maar goede mensen. Het kwaad uitgezuiverd. Slechte mensen verdwenen. Nee dus, zegt Jezus, de wereld is een akker waar goed en kwaad samen opgroeien. Soms zie je het verschil niet eens. Goed zaad en onkruid groeien samen op.

De landeigenaar heeft zorg voor het goede zaad dia

Wat een ramp, zeggen de knechten van de landeigenaar. De hele oogst in gevaar. Dat giftige onkruid zal de goede plantjes kapot maken. *Wat hebt u gedaan, vragen ze aan hun baas, u hebt toch goed zaad gezaaid?* Zullen we wieden? Ja, logisch: weg met dat onkruid. Het graan moet beschermd worden.

Maar wat zegt de landeigenaar? Nee, niet doen. Er wordt niet gewied. Heel vreemd, vonden wij bij de preekvoorbereiding. In die kring zat iemand die werkte in de tuinbouw. Onkruid moet wel weg, zei hij, wil je een goede oogst krijgen. In dat filmpje werd het ook gezegd: onkruid moet weg. Maar deze landeigenaar zegt: niet wieden. Waarom? Dat onkruid moet toch weg! Denk jij nooit: laat dat kwaad in de wereld toch verdwijnen! Laat de mensen ophouden met elkaar kapotmaken, gewelddadig zijn, egoïstisch, oorlogen ontketenen,

dickpics sturen naar vrouwen. Weg ermee. Laat Jezus alsjeblieft al dat gif met wortel en tak uitroeien!

Maar Jezus lijkt het allemaal prima te vinden. Hij laat het kwaad bestaan. Zoals die landeigenaar. Domme beslissing, zouden wij zeggen. Hij brengt het graan in gevaar. Ja, zo lijkt het. Maar moet je horen wat hij tegen zijn knechten zegt: *Nee, want dan zouden jullie met het onkruid ook het graan lostrekken*'. Ja, dat kan maar zo gebeuren. De kinderen zeiden het ook: je weet niet altijd wat onkruid is, soms zie je het, maar soms ook moet mama het zeggen. Ja, is bij mij ook zo. Meestal moet Nienke tegen mij zeggen wat onkruid is en wat niet, anders rop ik die hele tuin leeg...

Nou, en dat wil ik niet, zegt landeigenaar Jezus. Als al die planten nou heel dicht op elkaar staan. En als het verschil niet zo makkelijk te zien is. Binnen de kortste keren trek je ook het graan eruit. En dat moet koste wat kost voorkomen worden. Dus wat zie je? De eerste zorg van de landeigenaar, dat is niet een zuivere akker, maar dat zijn zijn plantjes. Die moeten blijven staan. Niet één ervan mag zelfs het risico lopen om eruit te worden getrokken. En als dat betekent dat zijn akker vol onkruid komt te staan, dan is dat maar zo. Daarom mag er niet gewied worden.

Gek, hè? Maar ook heel mooi. Jij met jouw geloof mag niet uit de grond worden getrokken. Denk je dat eens in. Jezus' eerste zorg ben jij en jouw geloof. En daarom laat Hij het kwaad in de wereld bestaan.

Hij heeft vertrouwen in het goede zaad dia

Iemand in die kring betrok het op de kerk. Hoe vaak wil je met elkaar ook een zuivere kerk? Zonder kwaad. Iedereen die foute dingen doet eruit. Dan ben je pas kerk van Jezus, kerk van die nieuwe wereld van God. Daar moet je dus wel mee oppassen, als je deze gelijkenis goed leest. Want kun jij goed het onderscheid maken tussen goed en kwaad? Het verschil is niet altijd zo goed zichtbaar. Straks trek je er nog goede plantjes uit. Dat zou pas erg zijn. Jezus' kerk is nooit een zuivere kerk, en misschien moet je dat maar zo laten ook...

Ja, maar, kun je zeggen: dat is toch gevaarlijk voor de goede plantjes! Als ze worden verstikt door dat giftige onkruid, dan hou je op het eind niks meer over. Maar juist dat, zegt de landeigenaar, juist dat zal niet gebeuren. Er komt een dag dat het graan geoogst zal worden. Het zal duidelijk worden wat graan is en wat onkruid. De vijand zal het niet winnen, zegt

Jezus daarmee. Zijn plannetjes zullen mislukken. Het giftige onkruid zal het graan niet verstikken.

En toen was er iemand in de kring die wat mij betreft de spijker op de kop sloeg. Hij zei: *‘Dus, die landeigenaar heeft vertrouwen in het goede zaad’*. Hij is er niet bang voor dat het zal verstikken. Ik heb goed zaad gezaaid, zegt hij, en het zal blijven staan, het zal groeien. Ook al is er onkruid. Maar het onkruid zal het graan niet overwoekeren. De vijand verliest. Laat dat eens op je inwerken. Je denkt eerst: Jezus prutst maar wat aan. Grote woorden over dat Koninkrijk van God, maar er komt niks van terecht. Het kwaad in de wereld groeit maar om je heen. Mensen doen elkaar de vreselijkste dingen aan. Daar word je allemaal maar aan blootgesteld en misschien in de verleiding gebracht om erin mee te gaan. Ja, dat is zo. Maar, zegt Jezus, ik heb er het volste vertrouwen in. Je zult blijven staan, je zult blijven groeien. Het kwaad zal jou niet in de greep krijgen. Ik heb goed zaad gezaaid. Ik durf het risico aan. Je zult bloeien tussen het onkruid.

Jouw zorg: blijven bloeien tussen het onkruid dia

Maar er waren ook vragen in die kring. Een zei: ik vind het zo zwart-wit, zo definitief. Goed of slecht. Het slechte wordt verbrand. Ik heb vrienden die niet geloven: gaat daar straks de grasmaaier overheen? Iemand anders zei: Als ik nou heel erg twijfel of ik wel een kind van God ben? Dan maakt deze gelijkenis het niet beter: je bent goed zaad of je bent onkruid. En jij kunt daar niks aan doen. Je bent nou eenmaal zo geplant. Straks ben ik ook onkruid en word ik in het vuur gegoooid.

Ja, terechte vragen. Maar laten we eerst even kijken naar hoe Jezus deze gelijkenis bedoelt. Allemaal mensen komen naar Jezus luisteren. Jezus vinden ze gaaf. Maar zijn zij daarmee automatisch ‘kinderen van het koninkrijk’? Nou, nee dus, maakt Jezus duidelijk. Hij houdt een spiegel voor. Zoals in elke gelijkenis. Waar sta jij nou eigenlijk? Wie ben jij in dit verhaal, zo’n bloeiend graanplantje of dat giftige onkruid? Vandaar ook die zin op het eind: *‘Laat wie oren heeft, goed luisteren!’* Jezus’ verhaal gaat juist in tegen onze automatismen en aannames. Wij weten hoe het zit. Wij kunnen het wel aanwijzen: hij is onkruid, zij is goed zaad. Alles wat Jezus zegt is dit: De kinderen van het koninkrijk zijn zij die in Gods ogen rechtvaardig zijn. Kinderen van het kwaad zijn zij die de dingen kapot maken, Gods wetten verkrachten, die anderen ten val brengen. Dat gaat niet over lid van een kerk zijn of elke zondag in de kerk komen... Waar hoor jij bij? Dat is de spiegel die Jezus voorhoudt.

Dus, ben ik door God gekozen als een goed plantje of ben ik voor altijd en eeuwig onkruid? Hoe gaat het straks met mijn vrienden bij de oogst? Dat zijn niet de vragen om je mee bezig te houden. Wat voor jou aan de orde is, is dit: goed luisteren naar Jezus. Een kind van Gods koninkrijk zijn en blijven. Jezus' eerste zorg ben jij. Is Jezus dan ook *jouw* eerste zorg? Sla jij je wortels uit in Jezus in deze van het kwaad vergeven wereld? En richt jij je naar de zon van Gods liefde om te kunnen blijven groeien? Ben jij een rechtvaardige midden tussen al het onrecht waar deze wereld vol van is? Om het even gewoon te zeggen: hou jij nou maar gewoon je geloof vast, vertrouw op God en volg Jezus. Jouw eerste zorg. Niet meer en ook niet minder. Bid er maar hard en veel voor. Goed en kwaad liggen soms heel dichtbij elkaar. Kortom, blijf bloeien tussen het onkruid. En laat de rest over aan Jezus.

Poll dia

Wat neem jij vooral mee uit deze gelijkenis / preek? 1) Ontspanning: ook ik mag goed zaad zijn, 2) Rust: ik hoef me niet bezig te houden met het oordeel op het eind, 3) Aansporing: ik wil bloeien tussen het onkruid, 4) Bemoediging: Jezus houdt de regie en zorgt voor mijn geloof.